



2(10)
2025

СУСПІЛЬСТВО ТА
НАЦІОНАЛЬНІ
ІНТЕРЕСИ

УДК 37.014.37:004.8

[https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-2\(10\)-429-438](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-2(10)-429-438)

Черненко Ніна Анатоліївна кандидат філологічних наук, доцент кафедри мовної підготовки, Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, м. Київ, тел.: (044) 454 49 15, <https://orcid.org/0000-0001-9438-433X>

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ ЯК АКСІОЛОГІЧНИЙ ВИМІР ОСВІТИ: ВИКЛИКИ В УМОВАХ СТІМКОЇ ВІРТУАЛІЗАЦІЇ АКАДЕМІЧНОГО ПРОСТОРУ

Анотація. На новітньому етапі розвитку освіти питання ефективного впровадження принципів академічної доброчесності стає предметом пильної уваги науковців в усьому світі. Поняття академічної доброчесності постає ціннісним орієнтиром функціонування освітньої системи, визначаючи особливості взаємодії суб'єктів академічного простору на засадах суспільно схваленої та морально вартісної поведінки. Прикметним є те, що академічну доброчесність не слід розглядати як виключно новітній конструкт, адже витoki цього поняття слід шукати у фундаментальній світоглядно-ціннісній категорії доброчесності. Доброчесність від доби античності і до нових часів становила інтерес видатних мислителів, філософів, письменників і політиків, котрі прагнули пояснити її сутність, розбудовуючи теорію як особистих, так і суспільних чеснот. У системі моралі певної культури доброчесність й досі без перебільшення має винятковий статус, увиразнюючи ціннісні вектори життя суспільства.

Стрімкий розвиток сучасних технологій та інструментів штучного інтелекту зумовлює необхідність переосмислення механізмів дотримання принципів доброчесності в освіті. Новітні освітні застосунки та програми, котрі використовують зокрема інструменти штучного інтелекту, не лише спрощують доступ студентів, викладачів, науковців до джерел інформації, а й дозволяють згенерувати тексти без фактичного здійснення дослідження та відповідного глибокого аналізу та осмислення фактів і явищ. Відтак, неконтрольоване використання таких технологічних інструментів порушує принцип чесного і відповідального ставлення до здійснення наукових досліджень та створює передумови для плагіату, списування, різноманітних маніпуляцій і фальсифікацій даних. У той же час новітні освітні програми та застосунки можуть не лише полегшувати процес пошуку інформації та її засвоєння, а й допомогти стимулювати інтерес здобувачів до самостійного вирішення проблемних завдань, у тому числі за рахунок використання гейміфікованих та персоналізованих завдань і тестів.



Ключові слова: доброчесність, академічна доброчесність, освіта, мораль, чеснота, технології, штучний інтелект.

Chernenko Nina Anatoliyivna PhD in Philology, Associate professor of Department of language studies, Bogomolets National Medical University, Kyiv, (044) 454 49 15, <https://orcid.org/0000-0001-9438-433X>

ACADEMIC INTEGRITY AS AN AXIOLOGICAL DIMENSION OF EDUCATION: CHALLENGES IN THE CONDITIONS OF RAPID VIRTUALIZATION OF THE ACADEMIC SPACE

Abstract. In the modern stage of educational development, the issue of effectively implementing the principles of academic integrity has become a focal point for researchers worldwide. The concept of academic integrity serves as a value-based guideline for the functioning of the educational system, defining the nature of interactions among participants in the academic space based on socially approved and morally valuable behavior. Notably, academic integrity should not be viewed solely as a contemporary construct, as its origins can be traced back to the fundamental philosophical and value-based category of virtue. From antiquity to modern times, the virtue has intrigued prominent thinkers, philosophers, writers, and politicians who have sought to explain its essence, developing theories of both personal and societal virtues. In the moral framework of a given culture, virtue still holds an exceptional status, highlighting the value-oriented directions of societal life. The rapid advancement of modern technologies and artificial intelligence tools necessitates a rethinking of the mechanisms for adhering to principles of integrity in education. Contemporary educational applications and programs, some of which utilize artificial intelligence tools, not only simplify access for students, educators, and researchers to information sources but also enable the generation of texts without actual research and the corresponding deep analysis and comprehension of facts and phenomena. Consequently, uncontrolled use of such technological tools undermines the principle of honest and responsible conduct in scientific research and creates prerequisites for plagiarism, cheating, and various manipulations and falsifications of data. At the same time, modern educational programs and applications can not only facilitate the process of information retrieval and assimilation but also help stimulate learners' interest in independently solving problem-based tasks through the use of gamified and personalized assignments and tests.

Keywords: integrity, academic integrity, education, morality, virtue, technology, artificial intelligence.

Постановка проблеми. Академічна доброчесність є складним та багатоаспектним явищем, що увиразнює аксіологічну складову академічної



діяльності. Категорія доброчесності має тривалу історію, відображаючи особливості розвитку моральної теорії європейського культурного регіону. Дослідження ціннісного наповнення академічної доброчесності дозволяє краще осмислити її спадкоємний зв'язок із загальноєвропейським феноменом доброчесності, що постав центром морально-філософських рефлексій упродовж століть, починаючи від античності. Дотримання академічної доброчесності та пошук шляхів запобігання порушень її принципів є тим більш актуальним у зв'язку зі стрімким зростанням цифрових технологій, віртуалізацією освітнього простору та розвитком інструментів штучного інтелекту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження сутності академічної доброчесності є актуальним напрямком новітніх наукових розвідок. Вітчизняні науковці, з-поміж яких слід згадати Тицьку Я.О., Ульянову Г.О., Бааджи Н.П., Колеснікова А., Доценко І.О., здійснили цілу низку досліджень сутності академічної доброчесності, зосереджуючи свою увагу на різноманітних аспектах впровадження її принципів у освітньому та науковому середовищі, зокрема і в умовах використання новітніх технологій. Однак зв'язок аксіологічної складової академічної доброчесності з більш широким загальноєвропейським моральним конструктом доброчесності на даному етапі потребує ретельнішого вивчення.

Мета статті. Розглядаючи академічну доброчесність як складне міждисциплінарне явище, що увиразнює морально-ціннісні пріоритети в академічному просторі, ми маємо на меті відстежити, які аспекти фундаментальної категорії доброчесності втілені у принципах академічної доброчесності, а також окреслити виклики в дотриманні принципів академічної доброчесності, котрі виникають перед суб'єктами освітнього процесу в добу віртуалізації та зростання в сучасному світі значимості новітніх технологій.

Виклад основного матеріалу. Незважаючи на те, що сучасне поняття академічної доброчесності усталилося в академічній сфері відносно нещодавно, його ціннісно-смісловим базисом слугує моральна теорія європейського культурного регіону, котра формувалася протягом багатьох століть – від античного світу до модерної доби.

Науковці вже протягом тривалого часу відзначають дедалі більше зростання аномії та деаксіологізації моральних категорій та пріоритетів. Сучасні філософи стверджують, що ми живемо в епоху, коли саме розуміння моралі зазнало надзвичайної трансформації. Так, видатний американський філософ і теоретик моралі А.Макінтайр стверджує, що в новітню епоху ми використовуємо багато ключових формулювань моралі, при цьому втративши як практичне, так і теоретичне розуміння моралі, адже «при переході від розмаїття контекстів, в яких ці концепції були доречні, до нашої власної сучасної культури, такі поняття, як «доброчесність», «справедливість», «благо-



честя», «обов'язок» і навіть «належне» стали іншими порівняно з тим, якими вони були раніше» [1]. Відтак, для кращого розуміння сутності академічної доброчесності доцільним є звернутися до витоків теорії доброчесності в європейській культурі.

Морально-філософська категорія доброчесності є однією з найдревніших у історії моралі та етики. Можна без перебільшення стверджувати, що саме феномен доброчесності як втілення позитивних моральних характеристик індивіда завжди слугував аксіологічним центром моралі країн Європи. Протягом багатьох століть сутність доброчесності поставала предметом ретельних роздумів філософів, письменників, культурних та державних діячів. Доброчесність в усі часи осмислювалася як моральний феномен, що являє собою квінтесенцію усіх моральних чеснот суспільства та за своєю сутністю дає відповідь на питання про те, як слід організовувати своє особисте та суспільне життя, що є доброю, моральною поведінкою та які риси характеру має виховувати у собі людина як член суспільства та приватна особа. Одними з перших творців філософських концепцій доброчесності були визначні філософи античності: Сократ, Платон, Демокріт, Аристотель, Сенека, Салюстій, Цицерон. У наступні епохи питання онтології доброчесності як морально-філософської категорії становило предмет вивчення таких філософів, як М. де Монтень, Д. Юм, А. Сміт, Ф. Хатчесон, Г. Сковорода, А. Макінтайр та ін.

Давньогрецькі філософи осмислювали доброчесність у її зв'язку з полісною структурою суспільства, відтак, доброчесність («арете») детермінувала поведінку індивіда, котра би слугувала інтересам полісної общини. Давньоримські філософи та письменники продовжили розвивати теорію доброчесності як виразно римського поняття, втіленого у славетній римській *virtus* – багатоаспектній чесноті громадянина. На початку історії Риму *virtus* розглядалася у гендерно детермінованому ключі як неодмінна чеснота римського мужа, втілюючи цілу низку позитивних характеристик: доблесть, мужність, стійкість, витривалість, силу і достоїнство. У своїх творах римські філософи та письменники увиразнюють її етноспецифічний компонент, трактуючи *virtus* як доброчесність, притаманну власне римлянам, котру вони успадкували від мужніх троянців. Давньоримська *virtus* постала справжнім ідеологічним ядром моральної системи, адже відображала аксіологічні орієнтири римлян як видатних завойовників, завдяки громадянським чеснотам яких Рим швидкими темпами перетворювався на могутню середземноморську імперію [2]. Загалом, античне осмислення доброчесності передбачало виховання в індивіді низки чеснот, котрі слугували б як особистісному, так і суспільному благу: мужності, доблесті, благочестя, відповідальності, громадянського обов'язку.

Моральна категорія доброчесності здобуває надзвичайно широке осмислення з поширенням християнства як панівної релігії Європи. Видатні церковні мислителі розробляють детальну класифікацію моральних чеснот, розглядаючи доброчесність як найвище втілення цих чеснот, як їх сукупність та водночас найвищу можливу чесноту, загалом як найбільшу моральну досконалість, прагнути до якої повинен кожен християнин. У руслі християнської патристики з'являється поділ на теологічні та кардинальні чесноти. До теологічних належать віра, надія, любов, що даруються людині за допомогою Божої благодаті, а чотири кардинальні чесноти (розважливість, справедливість, сила і стриманість) людина може частково здобути самотійно. Слід зауважити, що християнське осмислення чеснот суттєво відрізняється від античного: в античності чесноти здобували і розвивали через виховання та цілеспрямовані інтелектуальні зусилля задля досягнення не лише особистісного, а й суспільного морального ідеалу. Християнство ж почало осмислювати доброчесність як таку, що неодмінно пов'язана з моральним обов'язком християнина, його свідомим спрямуванням до виконання Божої волі [3]. Саме в руслі християнської моралі відбувався подальший розвиток теорії чеснот та доброчесного життя, сформувавши та визначивши аксіологічні духовні орієнтири усього європейського культурного регіону, адже поняття доброчесності репрезентоване та вербалізоване в кожній окремій культурі Європи та постає виразником її морального ідеалу.

У науковому обігу поняття «академічна доброчесність» з'являється у 1990-х роках завдяки діяльності американського дослідника Дональда Маккейба, який здійснював масштабні дослідження проблеми академічної нечесності в університетах США та Канади, аналізуючи випадки плагіату, шахрайства під час іспитів, а також використання у навчанні неналежних джерел інформації. Він заснував International Center for Academic Integrity (ICAI), який і в наш час займається вивченням питання доброчесності в освіті. Дослідження Д. Маккейба стали основою сучасного розуміння принципів академічної доброчесності та надали цьому поняттю статусу основоположного принципу в освітній сфері.

В Україні запровадження поняття академічної доброчесності постало результатом реформування системи освіти та її інтеграції до загальноєвропейського академічного простору, зокрема, й завдяки долученню українських університетів до Болонського освітнього процесу. На державному рівні поняття «академічна доброчесність» почали активно використовувати після ухвалення Закону України «Про освіту» від 5 вересня 2017 року. У статті 42 цього закону академічна доброчесність визначається, як «сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової



(творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень [4] Аналіз принципів і положень академічної доброчесності увиразнює її зв'язок із теорією доброчесності як найвищого вияву моралі в системі міжособистісних та суспільних відносин. Академічна доброчесність визначає такий модус поведінки суб'єктів освітнього процесу, котрий базується на принципах загальноприйнятих етичних цінностей чесності, правдивості та відповідальності, а також поваги до себе та інших учасників цього процесу. Слід зауважити, що час навчання у закладах вищої освіти є водночас періодом формування морально-ціннісних пріоритетів індивіда, а тому виховання поваги до принципів академічної доброчесності і культури безпосереднім чином впливає на розвиток суспільства у цілому [5, с.32].

Академічна доброчесність імплікує свідоме та зважене ставлення суб'єкта академічної спільноти до здійснення своєї академічної діяльності, правдивість у роботі, внутрішній самоконтроль та відповідальність перед іншими учасниками освітнього процесу. Фактично академічна доброчесність детермінує здійснення певної академічної діяльності в аспекті цивілізованого та етичного ставлення до навколишнього світу. Дослідники наголошують на цінності соціального виміру академічної доброчесності, адже розуміння особистої відповідальності суб'єктів освітнього процесу за порушення її принципів сприяє формуванню у студентів моральних та громадянських цінностей [6, с.123]. Дотримання норм академічної доброчесності в кожному окремому закладі освіти має здійснюватися через низку освітньо-виховних, інституційних та морально-культурних чинників [7, с.194]. Ми переконані, що впровадження норм академічної доброчесності є інструментом виховання свідомих та відповідальних громадян, котрі будуть здійснювати свою професійну та суспільну діяльність на засадах відкритості та відповідальності і таким чином розбудовуватимуть справжнє громадянське суспільство.

В умовах глобального поширення новітніх інформаційних технологій та ресурсів настанова на дотримання принципів академічної доброчесності зазнає дедалі серйозніших викликів, особливо з урахуванням зростаючої ролі штучного інтелекту. Учасники освітнього процесу тепер мають широкий вибір новітніх технологій та спеціальних застосунків, використання яких може з одного боку, бути корисним, а з іншого – порушувати норми академічної доброчесності. Порушення принципів академічної доброчесності може відбуватися через:

- 1) плагіат – використання ідей, результатів дослідження, текстів тощо, котрі належать іншій особі, без відповідного посилання на джерело;
- 2) фабрикацію – вигадкування або викривлення даних у наукових роботах;

- 3) фальсифікацію – маніпуляцію, модифікацію у використанні даних чи при здійсненні експериментальних досліджень;
- 4) самоплагіат – повторне використання власних результатів дослідження як таких, що не публікувалися раніше, без належного цитування;
- 5) списування – використання допоміжних матеріалів, окрім дозволених, зокрема під час оцінювання результатів навчання;
- 6) корупцію – надання або отримання учасником освітнього процесу або ж пропозиція такого надання матеріальних чи нематеріальних благ або послуг, котре має на меті досягнення неправомірної вигоди.
- 7) необ'єктивне оцінювання – свідоме занижене або завищене оцінювання результатів навчання;
- 8) надання здобувачам освіти допомоги або ж створення перешкод під час процедури проходження оцінювання, які не передбачені умовами/процедурами такого оцінювання;
- 9) здійснення впливу на науково-педагогічного працівника через прохання, вказівки, погрози, примус, умовляння, котре має на меті досягнення необ'єктивного оцінювання результатів навчання [4]

Як очевидно, порушення норм академічної доброчесності імплікує насамперед неетичну поведінку, нечесність, брехню учасника освітнього процесу під час здійснення академічної діяльності. Такі характеристики порушень академічної доброчесності увиразнюють її аксіологічне наповнення, що полягає в центральній домінанті чесноти правдивості/чесності та увиразнює її спадкоємний зв'язок із загальноєвропейською ідеєю доброчесності.

Як зазначають дослідники, зростання ролі дистанційної форми навчання і настанова на впровадження політики відкритих даних та інновацій в освіті і науці, що відображають загальні глобалізаційні процеси, водночас створюють передумови до виникнення нових видів порушень академічної доброчесності. Таким чином, дедалі більше фахівці говорять про такі явища, як «е-нечесність» та «онлайн-нечесність», що визначають порушення академічної доброчесності в онлайн-просторі освіти [8, с.99]. Використання інструментів штучного інтелекту (ШІ) в освіті може значно спростити і пришвидшити пошук необхідної інформації та підготовку різноманітних матеріалів. У той же час неконтрольоване застосування ШІ загрожує численними порушеннями академічної доброчесності. Серед основних загроз використання інструментів ШІ можна назвати такі: 1) студенти можуть використовувати ChatGPT тощо для написання письмових робіт: есе, презентацій, дипломних та курсових. У зв'язку з тим, що сучасні антиплагіатні системи ще не можуть ефективно диференціювати згенеровані ШІ тексти від автентичних, то викладачі опиняються в ситуації оцінювання робіт, виконаних із порушенням академічної доброчесності; 2) копіюючи відповіді, згенеровані



штучним інтелектом, які можуть бути недостовірними, студенти втрачають здатність до аналітичного мислення; 3) принципи академічної доброчесності підриває також використання чатботів для генерування відповідей під час виконання контрольних завдань; 4) використання ШІ для створення наукових текстів без здійснення досліджень є фальсифікацією, що знецінює оригінальні самостійні наукові розвідки та поширює неправдиву інформацію.

Однак, використання в освітньому процесі новітніх технологій та застосунків може не лише становити загрозу для академічної доброчесності, а й допомогти запобігати їй порушенням. Так, наприклад, застосунки Turnitin, Unicheck, Grammarly завдяки технології перевірки робіт на унікальність, стимулюють студентів до написання власних текстів, а отже, сприяють запобіганню плагіату. Для розвитку навичок коректного цитування наукових джерел доцільно використовувати спеціальні інструменти Zotero, Mendeley, Citavi задля генерації бібліографічних посилань у форматах MLA, APA, Chicago. Такі застосунки сприяють зниженню ризику ненавмисного плагіату зокрема. Як відомо, пандемія, а згодом і війна кардинально змінили значення і технологічне наповнення дистанційного навчання, яке дотепер є актуальною формою організації навчального процесу. Однак, робота студентів на платформах дистанційного навчання також може становити ризики плагіату та списування. LMS-платформи (Moodle, Google classroom) пропонують механізми поетапного оцінювання роботи студентам, сприяючи формуванню відповідального ставлення до навчання, з метою запобігання списування. Такі навчальні платформи, як Coursera, Duolingo, Khan Academy використовують алгоритми штучного інтелекту для створення персоналізованих тестів, таким чином перешкоджаючи списуванню. Щодо проблеми списування на іспитах, то такі програми, як Proctorio, ExamSoft, Respondus Monitor спрямовані на контроль процесу складання іспитів через відеоспостереження, блокування доступу до сторонніх сайтів та аналізу поведінки студента під час виконання екзаменаційних завдань. Задля покращення прозорості оцінювання та запобігання корупційних дій через підробку результатів навчання існують блок-чейн технології, котрі зберігають історію навчальних досягнень у електронному журналі в незмінному вигляді.

Сучасні навчальні програми та застосунки можуть також суттєво знизити рівень порушення академічної доброчесності як під час онлайн, так і офлайн занять. Так, застосунки Kahoot! та Quizlet дозволяють викладачу проводити тестування у форматі реального часу, при цьому кожен студент повинен відповідати самостійно, а формат швидкого вибору відповіді чи обмеження в часі роблять списування майже неможливим. У застосунку Quizlet можна створювати тести з випадковим порядком питань, що разом із обмеженням у часі унеможлиблює передачу відповідей між студентами.

Гейміфікація завдань за рахунок використання такого застосунку, як Kahoot! мотивує студентів до чесного навчання, адже вони змагаються між собою в рівних і чесних умовах, що нівелює можливість маніпуляцій. Quizlet пропонує опцію навчання з картками, завдяки чому студенти поступово звикають засвоювати матеріал самостійно, а не шукати готові відповіді, розвиваючи критичне мислення та здатність до аналізу явищ. Окрім того, автоматичне виставлення балів у цих застосунках забезпечує об'єктивність оцінювання та миттєвий зворотний зв'язок для студентів, адже вони одразу бачать свої помилки та формують відповідальне ставлення до власного навчання. Таким чином, використання в навчанні новітніх застосунків має такі переваги: 1) зменшує мотивацію до списування, адже за рахунок гейміфікації процес навчання стає цікавішим; 2) формує навички самостійного навчання та пошукової роботи при вирішенні проблемних завдань; 3) завдяки автоматизованій перевірці навчальних результатів запобігає списуванню і дозволяє студентам бачити свої помилки та чесно оцінювати власний рівень знань.

Висновки. Академічна доброчесність є комплексним міждисциплінарним явищем, що втілює настанову на здійснення правдивої та відповідальної діяльності суб'єктів академічної сфери. Аксіологічне наповнення змісту поняття академічної доброчесності є детермінованим багатовіковою історією розвитку моралі в європейському культурному регіоні. За своєю сутністю академічна доброчесність постає втіленням фундаментального ідеалу доброчесного життя, осмислення якого у своїх витоках сягає часів античності. Новітня епоха віртуалізованої дійсності становить багато загроз для дотримання принципів академічної доброчесності, створюючи умови для поширення плагіату та неправдивої інформації. Водночас використання віртуальних застосунків та інструментів штучного інтелекту може сприяти як ефективнішому пошуку джерел інформації, так і підвищенню мотивації, усвідомленому та відповідальному ставленню до навчання та здійснення наукової роботи.

Література:

1. MacIntyre, A. C. After virtue: a study in moral theory. 3rd ed. Notre Dame: University of Notre Dame Press, 2007. 286 p.
2. Черненко, Н. А. Концепт доброчесність у давньоримській лінгвокультурі: особливості мовної маніфестації // Класичні мови і сучасне мовознавство: хрестоматія для студентів-класиків / упоряд. І. О. Голубовська, В. М. Шовковий. 2-ге вид., випр. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2019. С. 209–221.
3. Черненко, Н. А. Вербалізація концепту ДОБРОЧЕСНІСТЬ у європейських лінгвокультурах (на матеріалі латинської, французької, англійської та української мов): автореф. дис. ... канд. філол. наук. Київ, 2016. 22 с.
4. Закон України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2017. № 38–39. Ст. 380. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.



5. Доценко, І. О. Академічна доброчесність у системі забезпечення якості вищої освіти // Педагогічна освіта: теорія і практика. 2022. Вип. 32. С. 31–42.

6. Колесніков, А. Академічна доброчесність в українському освітньо-науковому просторі: проблеми та соціальні загрози. 2019. 128 с.

7. Тицька, Я. О. «Академічна доброчесність» та «академічна відповідальність» у забезпеченні якості освіти // Освіта ХХІ століття: виклики, перспективи, інновації. 2018. С. 54–67.

8. Ульянова, Г. О., Бааджи, Н. П. Академічна доброчесність як основа академічного успіху. Київ, 2023. 104 с.

References:

1. MacIntyre, A. C. (2007). *After virtue: A study in moral theory* (3rd ed.). University of Notre Dame Press.

2. Chernenko, N. A. (2019). Kontsept dobrochesnist u davnorimskii linhvokulturi: osoblyvosti movnoi manifestatsii [The concept of integrity in ancient Roman linguoculture: Features of linguistic manifestation]. In I. O. Holubovska & V. M. Shovkovyi (Eds.), *Klasychni movy i suchasne movoznavstvo: Khrestomatiia dlia studentiv-klasykiv* (pp. 209–221). VPC “Kyivskiy universytet”.

3. Chernenko, N. A. (2016). *Verbalizatsiia kontseptu DOBROCHESNIST u yevropeiskyykh linhvokulturakh (na materialy latynskoi, frantsuzskoi, anhliiskoi ta ukrainskoi mov)* [Verbalization of the concept INTEGRITY in European linguocultures (based on Latin, French, English, and Ukrainian languages)] [Abstract of PhD dissertation]. Kyiv.

4. Zakon Ukrainy “Pro osvitu” vid 05.09.2017 № 2145-VIII [Law of Ukraine “On Education” from September 5, 2017, No. 2145-VIII]. (2017). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, (38–39), Article 380. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.

5. Dotsenko, I. O. (2022). Akademichna dobrochesnist u systemi zabezpechennia yakosti vyshchoi osvity [Academic integrity in the system of ensuring higher education quality]. *Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka*, (32), 31–42.

6. Kolesnikov, A. (2019). *Akademichna dobrochesnist v ukrainskomu osvitno-naukovomu prostori: Problemy ta sotsialni zahrozy* [Academic integrity in the Ukrainian educational and scientific space: Problems and social threats].

7. Tytska, Ya. O. (2018). “Akademichna dobrochesnist” ta “akademichna vidpovidalnist” u zabezpechenni yakosti osvity [“Academic integrity” and “academic responsibility” in ensuring education quality]. *Osvita XXI stolittia: Vyklyky, perspektyvy, innovatsii*, 54–67.

8. Uliianova, H. O., & Baadzhi, N. P. (2023). *Akademichna dobrochesnist yak osnova akademichnoho uspikhu* [Academic integrity as the foundation of academic success].